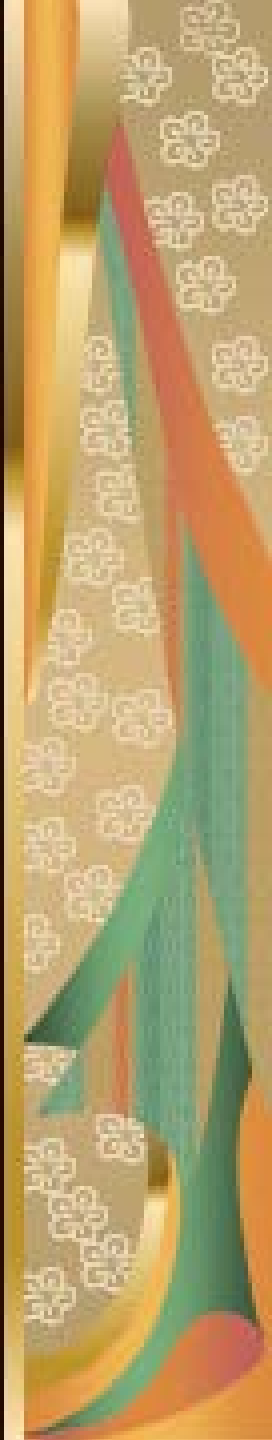

INDO PRIVÉ

INDO PRIVÉ WENST U ALLEN
NAMENS HET GEHELE TEAM

PRETTIGE FEESTDAGEN
EN EEN VOORSPOEDIG
MAAR VOORAL GEZOND 2016 TOE

Top 2000

Het overlijden van artiesten zorgt soms voor onverwachte stijgingen op de lijst der lijsten zoals in de voorbije jaren was te zien bij het overlijden van b.v. MICHAEL JACKSON, HERMAN BROOD en RAMSES SHAFFY en recentelijk bij ARMAND die met het nummer BEN IK TE MIN postuum een reuzensprong maakt naar plaats 90.

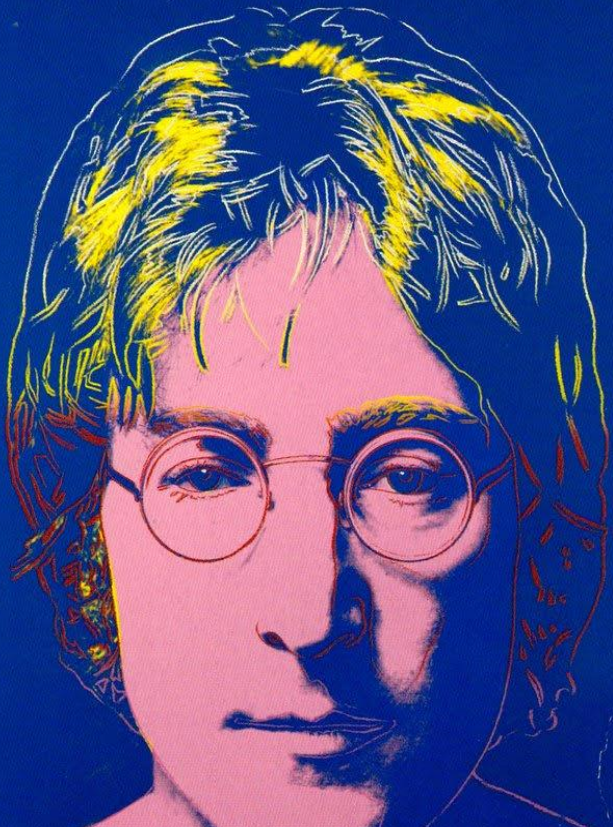
Nu niet na het overlijden van een artiest maar de triest gebeurtenissen in Parijs zorgde ervoor dat IMAGINE van JOHN LENNON, tussen bloemen en waxinelichtjes emotioneel gebracht door de franse pianist DAVIDE MARTELLO, voor altijd verbonden zal blijven met dit drama.

De tekst dat ook een geloof niet waard is om voor te sterven doet bijna profetisch aan.

Deze nieuwe nummer één in de top 2000 voelt als een overwinning voor alle mensen die geweld afwijzen.

Dank JOHN voor jouwI M A G I N E....

Hans de Wekker

JOHN LENNON UNFINISHED MUSIC

Pianist Davide Martello plays the John Lennon song Imagine in front of the memorial set near the Bataclan concert venue in Paris on Nov. 16.

Ode aan Nederlands Indische moeders(1)

Een veel te laat eerbetoon.

Hoe komt het toch, dat de meeste jongens en meisjes, die na de capitulatie van de Japanners hun heil in Nederland zochten, die eerste jaren in het koude kikkerland als "hartstikke leuk" ervaren hebben.

Hun argumentatie: je ontmoette leuke jongens en meisjes, je ontdekte de stad, je zocht elkaar op en er was altijd wel ergens een feestje te vieren. Ik mocht er ook getuige van zijn. Altijd gezellig altijd was er wel te snoepen of te drinken. Er werd nooit geklaagd over het geleden leed in het verre vaderland. Ik heb eens deze gemoedelijkheid eens in een artikel het "Masker der gezelligheid" genoemd.

"Ach waarom zouden we toch klagen, die Nederlanders hadden toch ook geleden, waarom zullen wij hen met ons leed lastigvallen?" Zij beginnen dan toch altijd weer over hun „HONGERWINTER“ dat was pas erg.

Vaak stond moeders er alleen voor de verzorgende en opvoedkundige zaak van hun opgroeiende kinderen, omdat zover ik mij kan herinneren er in een groot deel van de gezinnen er geen vader was en als hij er dan wel was dan regeerde hij het gezin alsof hij voor een peloton soldaten stond. Dit is natuurlijk een weergave van mijn subjectieve ervaring. Geen kokkie en baboe meer, zelf koken, eigen gerechten verzinnen, aan boerenkool een Indisch tintje toevoegen, schoonmaken en wassen. Aanpassen, aanpassen, aanpassen.

De al hoog en droog geïntegreerde of zelfs geassimileerde en gesettelde tweede en/of derde generatie verweet na jaren die moeders, dat ze de waarheid over alle ellende in de Japanse kampen en later de „Bersiap“ voor hen verzwegen hadden. Het is een situatie, die vergelijkbaar is met het Duitsland na de tweede wereld oorlog. De moeders zagen het nut ervan niet in om over het Nazi verleden te treuren. Er moest vooruit gekeken worden. Het waren daar ook de vrouwen die als "Trümmerfrauen" met blote handen het puin opruimden zodat er met de „Wiederaufbau“ met als resultaat het latere „Wirtschaftswunder“ kon beginnen. Ook ik was het in principe eens met dit verwijt. Maar terugblikkend besef ik nu, dat juist doordat zij hun kinderen niet hebben willen confronteren met de gruwelen uit een wrede wereld oorlog, de latere generaties hun blik op de toekomst hebben kunnen richten zonder eeuwig terug hoeven te kijken. De tweede, derde en de daaropvolgende hebben zich tot waardige medelanders kunnen ontwikkelen.

Ode aan Nederlands Indische moeders(2)

Wat de moeders bewust verzwegen hebben:

Volgens getuigen die de ellende aan den lijve ondervonden hadden, zaten de kampen, na de capitulatie, toen iedereen dacht bevrijd te zijn van de Japanners, vol met alleenstaande mannen maar vooral vrouwen (met of zonder kind) . Er zaten echter ook gezinnen, die ondanks alle geleden ontberingen tijdens de Japanse overheersing weer herenigd waren. Deze gezinnen hoopten, eindelijk weer in hun eigen huis te kunnen trekken om hun oude leventje, met kokkie en baboe, te kunnen voortzetten. Ze kwamen echter bedrogen uit. Het bleek vaak dat hun huis door de Indonesiërs „geconfisqueerd“ was. De rechtmatige eigenaars werden zonder pardon de deur gewezen. Voor zulke gezinnen bleef er niets anders over, dan onderdak in een kamp te zoeken.

Het bleek, dat daar het strenge regiem een stuk milder geworden was dan tijdens de Japanse bezetting. Het was opmerkelijk, dat er in deze kampen, veel meer vrouwen dan mannen zaten. Dat kwam volgens mijn informant tante Jet, omdat heel veel mannen na hun krijgsgevangenschap vanwege de chaotische politieke situatie niet direct terug naar Java konden keren. Hun „bevrijding“ beleefden ze dan ook in bezette gebieden als Thailand, Frans Indo-China of Japan.

Gezien het grote aantal huwelijken met vrouwen uit bovengenoemde landen lijkt het er op, dat veel van deze ex-gevangenen, niet allemaal in kampen opgesloten moeten hebben gezeten.

Er wordt beweerd, dat deze mannen hun toevlucht tot de buitenlandse vrouwen namen omdat er- zoals een goed Indo betaamt- gefluisterd werd, dat hun vrouwen tijdens hun krijgsgevangenschap tijdens de bezetting zich met Jappen, Indonesiërs, Chinezen, Indiërs, Afrikanen of Arabieren inlieten. Er werden ook kinderen uit zulke relaties geboren. Er lopen dan ook heel wat Chinese , Japanse of Arabische Indo's rond.

Voorals vrouwen, die tijdens de bezetting in concubinaat met een Japanner geleefd hadden, hadden het in het begin heel moeilijk. Toen de Japanners capituleerden waren deze vrouwen niet meer van een beschermde status genieten. Sommigen van hen volgden hun partner met tegenzin naar Japan. Voor de meeste van hen liep deze emigratie richting „Npon“ echter op een enorme teleurstelling uit.

Sommige keerden reeds na korte tijd weer terug naar hun vaderland. Voor hen was het zaak, zo gauw mogelijk aan een echtgenoot te komen. Zo'n huwelijk kon hun „misstap“ verdoezelen. Dit werd vereenvoudigd door dat na de bevrijding de RAPWI in het leven geroepen werd. Deze wet bracht vooral uitkomst voor vrouwen, die in verwachting waren of een kind van een Japanner hadden, maar ook voor hen, die een buitenechtelijk kind van een Chinees of Indiër hadden.

Ode aan Nederlands Indische moeders(3)

Door de RAPWI ambtenaar kon je binnen de kortste keren in de echt verbonden worden. Door het huwelijk werden ook de „oorlogskinderen“ door de echtgenoot geadopteerd.

In sommige Indische gezinnen is nu nog bij de kinderen het grote verschil in uiterlijk te zien. Maar.... tutup. Het grote geheim.

Deze vrouwen moeten wij gezien alle ontberingen die zij hebben moeten ondergaan niet ongenueanceerd veroordelen. Zij lieten zich vaak door gebrek aan levensbehoeften onderhouden. Wat moesten ze anders. Ze zwegen om hun kinderen onbelast te laten opgroeien. Daarom konden ze beweren: „We hebben het in de eerste jaren niet slecht gehad“ Tenzij er mensen zijn, die er belang bij hebben ons anders te willen doen geloven.

De volgende herdenking bij een standbeeld van: De Indische Moeder.
W.R. Brunings

*Bronnen:
Allen zwijgen
Indisch leven in Nederland
Tante Jet Uyleman
Tante Elly Müller*

Crazy Rockers

The Crazy Rockers hebben weer van zich laten horen. Dit keer in het volgepakte Theater Schaaf. Met 600 bezoekers uitverkocht. Dat ze de oudste rockband van Nederland zijn, was hun niet aan te zien. Het klonk weer als een klok.

Hun show was dynamisch Het publiek kwam pas weer op adem bij het perfect uitgevoerde "You've Lost That Loving Feeling". Daarna barste de storm weer los met pure rock'n'roll. Geweldig!! Op 30 Januari 2016 staan ze alweer met een "**Golden Earring/ Crazy Rocker Cross Over show**" in de Haagsche Pop Tempel "**Het Paard van Troje**".

Ga zo door mannen. *Frans vd.Borg*

Lezers rubriek

Mijn hartelijke dank ook mede namens mijn kinderen, m.b.t. het o.a. plaatsen van Frans Sahupala's overlijdensbericht. Het was een indrukwekkende afscheid naar de begraafplaats met Sandra & Danny spelend op de Tifa's tot zijn graf in Loosdrecht. Ben blij dat er vele leeftijdgenoten van Frans en de kinderen als artiesten aanwezig waren om hun laatste eer te bewijzen.

Lieve groet, een fijn Kerstfeest plus de beste wensen voor 2016 voor jullie allen,

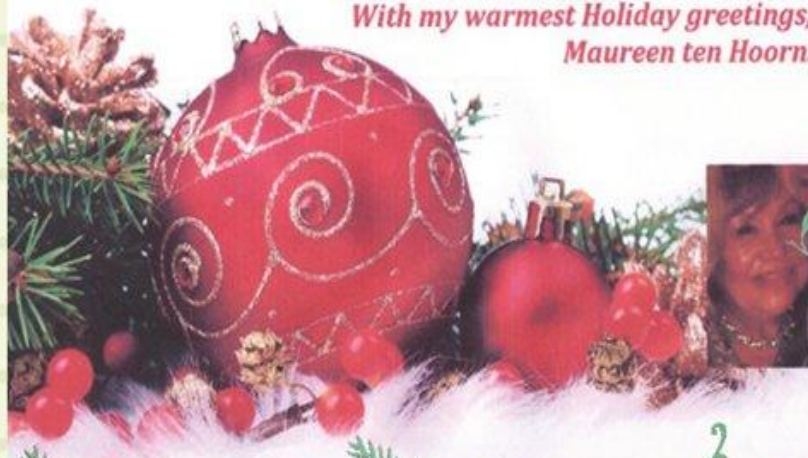
Maureen ten Hoorn.

*May Peace be your gift at Christmas
& your Blessing all year through.*

*Wishing you & your love-ones a Great Christmas time and a very
Happy, Prosperous, but most of all Healthy 2016.*

*With my warmest Holiday greetings,
Maureen ten Hoorn.*

Rob Lans en Sinterklaas

Ook namens Maurice de la Croix en Edu Schalk
De beste wensen voor u allemaal

Fijne Feestdagen

en een

Gelukkig

2016

Hans & Jeanet

TEAM ROCK AROUND THE SIXTIES
ELKE ZONDAGMIDDAG VAN 13U TOT 16U

Vincent,

Arnold,

Eddy C,

Hans en Ron

Indo Privé Top 20 video's

1x klikken hieronder om de video's te bekijken

<u>1 Donau wellen / Carioca</u>	The Crazy Rockers en de Mariniers Kapel
<u>2 Ajoh Den Haag</u>	Hans (Antje Miemat) en Jody (HDSoundstudio)
<u>3 Poco poco style</u>	 Ricky Risolles
<u>4 Just out of reach</u>	Eddy C
<u>5 I'm Comming home</u>	Woody Brunings, Pim Veeren en Eddy C
<u>6 God dank ik ben een Indo Boy</u>	Ricky Risolles
<u>7 Beautiful Hawai</u>	Stella Makadoero en Eddy C
<u>8 I'm in love again</u>	Jim Pownell and The Hot Jumpers
<u>9 Ramona</u>	Blue Diamonds
<u>10 In the still of the night</u>	Jack Jersey
<u>11 Juanita</u>	Nick Mackenzie
<u>12 18th century rock</u>	Andy en Reggy Tielman
<u>13 Kasian Den Haag</u>	Wieteke van Dort
<u>14 Waktu potong padi</u>	Edu Schalk op Bali
<u>15 Shake rattle and roll</u>	The Black Dynamites
<u>16 Sepanjang jalan</u>	Yuni Shara
<u>17 What I say</u>	Eddy Chatelin
<u>18 To soon to know</u>	Benny Poetiray
<u>19 Indonesië ik hou van jou</u>	Anneke Grönloh
<u>20 Waarom daarom</u>	Ed Brodie
<u>21 Afscheid van Indonesië</u>	...Eddy C

Indo Privé word gesponsord door

Sir Winston Leisure Center
Gen. Eisenhowerplein 27 • 2288 AH Rijswijk
TEL 070-3 192359 FAX 070-3192430
info@sirwinston.nl

Fred Lammers
Postbus 243 • 7600 AE Almelo
TEL 0546- 865811 gsm 06-20582405
info@flamproductions.nl

uw gesprekspartner
voor al uw
feestelijke zaken en
zakelijke feesten
Specialist
in het organiseren
van evenementen
in de Indonesische sfeer
Pasar Malam
Assen/Hengelo/Arnhem

INDO PRIVÉ

TOT ZIENS

 Redactie medewerkers :
 Drs. W. Brunings
 Armand Filon
 Indo Privé steunpunt : Edu Schalk
 Directeur en supervisor: E. B. Chatelin

 Heeft u nog interessante nieuwtjes die het waard zijn om gelezen te worden,
 stuur ze dan naar onze redactie.
 indoprive@gmail.com

